

FJÄRDE VECKAN I ADVENT

MÅNDAG DEN 18 DECEMBER

Läsning

Jer 23:5-8

Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall låta en rättfärdig avkomling uppstå åt David. Han skall regera som konung och ha framgång, och han skall skaffa rätt och rättfärdighet på jorden. I hans dagar skall Juda bli frälst och Israel bo i trygghet. Och detta skall vara det namn han skall få: Herren vår rättfärdighet.

Se, därför skall dagar komma, säger Herren, då man inte mer skall säga: »Så sant Herren lever, han som har fört Israels barn upp ur Egyptens land«, utan »Så sant Herren lever, han som har fört upp Israels hus' släkt och hämtat dem ut ur nordlandet, och ur alla andra länder till vilka jag hade drivit dem bort.« Och så skall de få bo i sitt land.

Responsoriepsalm

Ps 72:2, 12-13, 18-19

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Ty han skall rädda den fattige som ropar,
den betryckte och den som ingen hjälper.
Han skall vara god mot den arme och fattige,
de fattigas liv skall han rädda. R.

Lovad vare Herren Gud, Israels Gud,
som ensam gör under!
Och lovat vare hans härliga namn för evigt,
och hela jorden vare full av hans ära! R.

Halleluja

V. O Adonai, Gud som leder Israel,
du uppenbarade dig i den brinnande busken
och gav din lag på Sinai berg.
Kom och förlossa oss, du vår tillflykt och starkhet.

Evangelium

Matt 1:18-24

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande

genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

TISDAG DEN 19 DECEMBER

Läsning

Dom 13:2-7, 24-25a

I Sorga levde en man av daniternas släkt vid namn Manoa. Hans hustru var ofruktsam och hade inte fött några barn. Men Herrens ängel uppenbarade sig för hustrun och sade till henne: »Se, du är ofruktsam och har inte fött några barn, men du skall bli havande och föda en son. Ta dig nu till vara, så att du inte dricker vin eller starka drycker, inte heller äter något orent. Ty se, du skall bli havande och föda en son, på vars huvud ingen rakkniv skall komma, ty gossen skall vara en Guds nasir allt ifrån moderlivet. Och han skall göra en början till att rädda Israel ur filistéernas hand.«

Då gick hustrun in och talade om detta för sin man och sade: »En gudsman kom till mig. Han såg ut som en Guds ängel, mycket fruktansvärd. Jag frågade honom inte varifrån han var, och sitt namn lät han mig inte veta. Och han sade till mig: 'Se, du skall bli havande och föda en son. Drick nu inte vin eller starka drycker och ät inte något orent, ty gossen skall vara en Guds nasir från moderlivet ända till sin död.' »

Därefter födde hans hustru en son och gav honom namnet Simson. Och gossen växte upp, och Herren välsignade honom. Och Herrens Ande började att verka på honom, medan han var i Dans läger mellan Sorga och Estaol.

Responsoriepsalm

Ps 71:3-4a, 5-6b, 16-17 (R. 8a)

R. Låt min mun vara full av ditt lov.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Jag skall frambara Herrens väldiga gärningar,
jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

V. O Jesse telning, du som står som ett banér för folken,
inför dig tiger konungar i förundran,
dig tillhör alla jordens folk.
Kom till vår frälsning, träd fram i glans,
o Herre, dröj inte.

Evangelium

Luk 1:5–25

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

Sakarias sade till ängeln: »Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren.« Ängeln svarade honom: »Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.«

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut, kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem, och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut, begav han sig hem. Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och i fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sade till sig själv: »Detta har Herren låtit ske med mig. Nu har han tänkt på mig och befriat mig från min skam bland människor.«

ONSDAG DEN 20 DECEMBER

Läsning

Jes 7:10-14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud - du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.«

Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålmod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1-6 (R. jfr 10)

R. Herren kommer. Han är ärans konung.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte vänder sin själ till lögn. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

V. O Davids nyckel, du spiran i Israels hus,
du öppnar, och ingen kan tillsluta,
du tillsluter, och ingen kan öppna.
Kom och led ut de fånga ur fångelset,
dem som sitter i mörker och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:26-38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du

har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härskas över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

TORSDAG DEN 21 DECEMBER

Läsning

Höga V 2:8-14

Hör, där är min vän!
Ja, där kommer han,
springande över bergen,
hoppande fram på höjderna.
Lik en gasell är min vän eller lik en ung hjort.
Se, nu står han där bakom vår vägg,
han blickar in genom fönstret, han skådar genom gallret.
Min vän börjar tala, han säger till mig:
Stå upp, min älskade, du min sköna, och kom hitut.
Ty se, vintern är förbi,
regntiden är förliden och har gått sin kos.
Blommorna visar sig på marken,
tiden har kommit, då vinträden skärs,
och turturduvan låter höra sin röst i vårt land.
Fikonträdet frukter börjar mogna,
vinträden står redan i blom, de sprider sin doft.
Stå upp, min älskade, min sköna, och kom hitut.
Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle,
låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst,
ty din röst är så ljuv, och ditt ansikte är så vackert.

Nedanstående läsning kan läsas istället för Höga V 2:8-14.

Läsning

Sef 3:14-18a

Jubla, du dotter Sion,
höj glädjerop, du Israel.
Var glad och fröjda dig av allt hjärta,
du dotter Jerusalem.
Herren har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.

Herren, som bor i dig, är Israels konung,
du behöver ej mer frukta något ont.
På den tiden skall det sägas till Jerusalem:
»Frukta inte, Sion, låt ej modet falla.
Herren, din Gud, bor i dig,
en hjälte som kan frälsa.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.«

Responsoriepsalm

Ps 33:2-3, 11-12, 20-21 (R. 3a)

R. Sjung en ny sång till Herrens ära.

Tacka Herren till lyrans klang,
 lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
 spela skönt med jubelklang. R.

Herrens råd består för evigt,
 hans planer från släkte till släkte.
Saligt är det folk vars Gud är Herren,
 det folk som han har utvalt till sin arvedel. R.

Vår själ väntar efter Herren,
 han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
 vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:
kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:39-45

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.«

FREDAG DEN 22 DECEMBER

Läsning

1 Sam 1:24–28

Hanna tog med sig Samuel till Silo tillsammans med tre tjurar, en efa mjöl och en lägel vin. Så förde hon honom in i Herrens hus i Silo. Men gossen var ännu helt ung. Och de slaktade tjuren och förde så gossen fram till Eli. Och hon sade: »Hör mig, min herre. Så sant du lever, min herre, jag är den kvinna som stod här bredvid dig och bad till Herren. Om denne gosse bad jag. Nu har Herren gett mig vad jag bad honom om. Därför vill också jag nu ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever, skall han vara given åt Herren.« Och de tillbad där Herren.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1, 4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste ta lega för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

V. O jordens Konung, du folkens längtan,
du hörnsten som bryter ned skiljemurarna
och gör allt till ett:
kom och rädda människan, som du danat av jorden.

Evangelium

Luk 1:46–56

Vid den tiden sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos Elisabet omkring tre månader och återvände sedan hem.

LÖRDAG DEN 23 DECEMBER

Läsning

Mal 3:1-4; 4:5-6

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot. Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Se, jag skall sända till er profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till deras fäder, för att jag inte, när jag kommer, skall slå landet med tillspillogivning.

Responsoriepsalm

Ps 25:4b-5b, 8-10, 14 (R. jfr Luk 21:28)

R. Vår befrielse är nära.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja

V. O Immanuel, vår Konung med den nya lagen,
du frälsare som folken längtat efter:
kom och fräls oss, Herre, vår Gud.

Evangelium

Luk 1:57–66

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT DEN 24 DECEMBER

Första läsningen

2 Sam 7:1–5, 8b–12, 14a, 16

Kung David hade inrättat sig i sitt hus, och Herren hade låtit honom få ro för alla fiender runt omkring. Då sade han till profeten Natan: »Här bor jag i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.« Natan svarade: »Gör det du tänker, Herren är med dig.«

Samma natt kom Herrens ord till Natan: »Gå till min tjänare David och säg honom: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Jag hämtade dig

från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk, över Israel. Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden, och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förtryckas av onda människor som tidigare, som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, du skall få leva i fred för alla dina fiender. Nu kungör Herren att han skall bygga dig ett hus, ett kungahus. Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

Om Herrens nåd vill jag alltid sjunga,
för alla tider göra din trofasthet känd.
Jag säger: Din nåd är befäst för evigt,
i himlen består din trofasthet. R.

»Jag slöt ett förbund med min utvalde,
min tjänare David gav jag min ed:
Din ätt skall bestå för evigt,
för alla tider befäster jag din tron. R.

Han skall säga: Du är min fader,
min Gud och min räddande klippa.
För evigt skall jag visa honom nåd,
mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 657

Andra läsningen

Rom 16:25-27

Honom som förmår styrka er, enligt mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus – där en hemlighet avslöjas som från tidens början varit utsagd men nu har uppenbarats och på den evige Gudens befallning gjorts känd med hjälp av profetiska skrifter för att alla folk skall föras till lydnad i tron – honom, den Gud som ensam är vis, tillhör härligheten, genom Jesus Kristus, i evighet, amen.

Halleluja

Luk 1:38

V. Jag är Herrens tjänarinna,
må det ske med mig som du har sagt.

Evangelium

Luk 1:26-38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef,

och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

25 december

JULDAGEN – KRISTI FÖDELSE

Högtid

Julaftons kväll

Nedanstående läsningar används i mässa som firas på kvällen den 24 december i anslutning till Juldagens första vesper.

Första läsningen

Jes 62:1-5

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tigen,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
Du skall inte längre kallas »den övergivna«,
ditt land inte längre kallas »den förskjutna«,
utan du skall heta »hon som jag har kär«
och ditt land »den äkta makan«.
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.
Som när en ung man äktar en flicka,
så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,
och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 16–17, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

»Jag slöt ett förbund med min utvalde,
min tjänare David gav jag min ed:
Din ätt skall bestå för evigt,
för alla tider befäster jag din tron.« R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet. R.

»Han skall säga: Du är min fader,
min Gud och min räddande klippa.
För evigt skall jag visa honom nåd,
mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

eller om respensoriepsalmen sjungs: se Cecilia 657

Andra läsningen

Apg 13:16–17, 22–25

När Paulus var i synagogan i Antiochia i Pisidien, reste han sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån.

Senare upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'* »

Halleluja

V. I morgon skall synden plånas ut från jorden,
och världens frälsare skall råda över oss.

Evangelium

Matt 1:1–25

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David,
som var son av Abraham.
Abraham var far till Isak, Isak till Jakob,
Jakob till Juda och hans bröder,

Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar,
Peres till Hesron, Hesron till Ram,
Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon,
Nachshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rachav,
Boas till Oved, vars mor var Rut,
Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,
Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia,
Avia till Asa, Asa till Joshafat,
Joshafat till Joram, Joram till Ussia,
Ussia till Jotam, Jotam till Achas,
Achas till Hiskia, Hiskia till Manasse,
Manasse till Amon, Amon till Josia
och Josia till Jojakin och hans bröder,
vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel,
Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud,
Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,
Asor till Sadok, Sadok till Akim,
Akim till Elihud, Elihud till Elasar,
Elasar till Mattan, Mattan till Jakob
och Jakob till Josef, Marias man;
av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

eller (kortare läsning):

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.